Kw – உங்கள் துக்கம் மகிழ்ச்சியாக மாறும் யோவான் 16: 15-33 | 1

– Save This Page as a PDF–

உங்கள் துக்கம் மகிழ்ச்சியாக மாறும்

யோவான் 16: 15-33

கெத்செமனேக்குச் செல்லும் வழியில்,

நிசான் மாதம் பதினைந்தாம் நாள், இரவு 11:00 மணிக்கும் நள்ளிரவுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு நேரத்தில்

உங்கள் துக்கம் மகிழ்ச்சியாக மாறும். ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: வசனங்கள் 17-18-ல் நீங்கள் என்ன விதமான குரல் தொனிகளைக் கேட்கிறீர்கள்? நீங்கள் அங்கே இருந்திருந்தால், இயேசுவின் பதில் உங்களை உற்சாகப்படுத்தியிருக்குமா, அல்லது இன்னும் அதிகமாகக் குழப்பியிருக்குமா? வசனங்கள் 20-22-ல் கிறிஸ்து எந்த நிகழ்வைக் குறிப்பிடுகிறார்? உலகத்தின் மகிழ்ச்சி (வசனம் 20), அப்போஸ்தலர்கள் அனுபவிக்கப்போகும் மகிழ்ச்சியிலிருந்து (வசனம்
22) எவ்வாறு வேறுபடுகிறது? இது, மரணத்தைப் பற்றி இயேசு சொன்னதற்கும் (யோவான் 12:24) மற்றும் சமாதானத்தைப் பற்றி அவர் சொன்னதற்கும் (யோவான் 14:27) எவ்வாறு ஒத்திருக்கிறது? கர்த்தரின் நிமித்தம் பிதாவுடன் நாம் கொண்டிருக்கக்கூடிய உறவின் தன்மை என்ன (வசனங்கள் 23-27)? வசனம் 28-ல் மேசியா சொல்வதை பதினொரு அப்போஸ்தலர்களும் உண்மையிலேயே புரிந்துகொண்டார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? ஏன்? சீடர்கள் ஏன் ஒரே நேரத்தில் பீதியும் நிம்மதியும் அடைந்திருக்கலாம் (வசனங்கள் 29-33)?

சிந்தித்துப் பாருங்கள்: இயேசுவும் உலகமும் ஒருவிதமான சமாதானத்தை அளிக்கின்றன (யோவான் 14:27; 16:33); மகிழ்ச்சி (யோவான் 15:11, 16:22-24) மற்றும் அன்பு (யோவான் 13:34-35, 15:9-19). இந்த ஒவ்வொரு வகையையும் நீங்கள் எவ்வாறு அனுபவித்திருக்கிறீர்கள்? அவற்றுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடு என்ன? மாற்றத்தை நீங்கள் எவ்வாறு கையாளுகிறீர்கள்? இடமாற்றங்களையா? பணி மாற்றங்களையா? உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒரு கட்டத்திலிருந்து மற்றொரு கட்டத்திற்கு

மாறுவதையா? வலி உங்கள் வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு உதவியது? உங்கள் அனுபவத்திலிருந்து, மாற்றத்தைச் சந்திக்கும் ஒருவரை நீங்கள் எவ்வாறு ஆறுதல்படுத்த முடியும்? மகிழ்ச்சியின்மை, அன்பின் தோல்வி, மற்றும் நிலையற்ற சமாதானம் ஆகியவற்றிற்குக் காரணம் என்ன?

கிறிஸ்து தம் சீடர்களுக்குப் போதித்த கடைசித் தருணம் முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருந்தது. நண்பர்களிடையே நிலவிய இந்த இறுதி அமைதியான தருணங்கள், கெத்செமனே தோட்டத்தில் ஏற்பட்ட வேதனைக்கும், இரண்டு விசாரணைகளின் போது நிகழ்ந்த அநீதிக்கும், கொடூரமான ஏளனத்திற்கும், மிருகத்தனமான சாட்டையடிக்கும், இறுதியாக சிலுவையில் அறையப்படுவதன் மூலம் ஏற்பட்ட துன்பத்திற்கும் மரணத்திற்கும் விரைவில் வழிவிட்டன. ஆயினும், ஆறுதலையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்க வேண்டும் என்ற தம்முடைய சொந்த விருப்பம் இருந்தபோதிலும், கர்த்தர் தம்மைப் பின்பற்றுவோருக்கு ஆறுதலையும் ஊக்கத்தையும் அளித்தார். இறுதிவரை தன்னலமற்ற ஊழியராக இருந்த மேசியா, சிலுவையின் நிழல் அவர்களுடைய நாட்களை இருளாக்கியபோது, தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களைத் தொடர்ந்து வழிநடத்த மூன்று வாக்குறுதிகளை அளித்தார். இந்த வாக்குறுதிகளை, இன்றும் நமக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் மூன்று வார்த்தைகளாகச் சுருக்கலாம்: மகிழ்ச்சி (யோவான் 16:19-24), அன்பு (யோவான் 16:25-28) மற்றும் சமாதானம் (யோவான் 16:31-33).

இயேசு தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கு ஒரு எதிர்மறையான முன்னறிவிப்பையும், அதைத் தொடர்ந்து ஒரு நேர்மறையான வாக்குறுதியையும் அளித்தார். அவர் மேலும் கூறினார்: “இன்னும் கொஞ்சக் காலத்தில் நீங்கள் என்னைக் காணமாட்டீர்கள்,” இது சிலுவையில் அவருடைய உடனடி மரணத்தை முன்னறிவிக்கிறது; அதேசமயம், “இன்னும் கொஞ்சக் காலத்தில் நீங்கள் என்னைக் காண்பீர்கள்,” என்பது உயிர்த்தெழுதல் மூலம் அவருடைய தோற்றத்தை வாக்குறுதியளிக்கிறது (யோவான் 16:16). இந்த முன்னறிவிப்பு – வாக்குறுதி சூத்திரம், பதினொரு சீடர்களுடனான அவருடைய உரையாடலின் மீதமுள்ள பகுதிக்கு ஒரு வரையறுக்கக்கூடிய வடிவத்தை நிறுவுகிறது:

ஒரு முன்னறிவிப்பும் ஒரு வாக்குறுதியும் – உயிர்த்தெழுதல் (வசனம் 16)

அப்போஸ்தலரின் எதிர்வினை (வசனங்கள் 17-18)

ஒரு முன்னறிவிப்பும் ஒரு வாக்குறுதியும் – மகிழ்ச்சி (வசனங்கள் 19-24)

ஒரு முன்னறிவிப்பும் ஒரு வாக்குறுதியும் – அன்பு (வசனங்கள் 25-28)

அப்போஸ்தலரின் எதிர்வினை (வசனங்கள் 29-30)

ஒரு முன்னறிவிப்பும் ஒரு வாக்குறுதியும் – சமாதானம் (வசனங்கள் 31-33)

இதைக் கேட்ட அவருடைய அப்போஸ்தலர்களில் சிலர், “‘இன்னும் கொஞ்சக் காலத்தில் நீங்கள் என்னைக் காணமாட்டீர்கள், பின்பு கொஞ்சக் காலத்தில் என்னைக் காண்பீர்கள்,’ என்றும், ‘நான் பிதாவிடம் போகிறேன்’ என்றும் அவர் சொல்வதன் அர்த்தம் என்ன?” என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். “‘கொஞ்சக் காலம்’ என்பதன் அர்த்தம் என்ன? அவர் சொல்வது எங்களுக்குப் புரியவில்லை” என்று அவர்கள் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் (யோவான் 16:17-18). பரிசுத்த ஆவியானவர் நிரந்தரமாக வாசம்பண்ணாததால், சீடர்களால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு விவரங்களை மட்டுமே கையாள முடிந்தது. எனவே, மேசியா, அதிகப்படியான குறிப்பிட்ட தகவல்களை வெளிப்படுத்தாமல், முடிந்தவரை எளிமையாக வைத்திருக்க முயற்சி செய்து, வரவிருக்கும் கடினமான நேரங்களுக்கு அவர்களைத் தயார்படுத்தினார்.¹⁴⁶⁵

மகிழ்ச்சி: அவர்கள் இதைப் பற்றித் தம்மிடம் கேட்க விரும்புகிறார்கள் என்பதை இயேசு கண்டார். எனவே அவர் அவர்களிடம், இன்னும் கொஞ்சக் காலத்தில் நீங்கள் என்னைக் காணமாட்டீர்கள், பின்பு கொஞ்சக் காலத்தில் என்னைக் காண்பீர்கள்’ (யோவான் 16:19) என்று நான் சொன்னதன் அர்த்தம் என்னவென்று ஒருவருக்கொருவர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்களா?” என்றார். மெய்யாகவே நான்

உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், உலகமோ மகிழும்போது நீங்கள் அழுது புலம்புவீர்கள். இரண்டு சாட்சிகளின் மரணத்தில் அவர்கள் மகிழ்வதைப் போலவே, அவிசுவாசிகளும் யேசுவாவின் மரணத்தில் மகிழ்வார்கள் (வெளிப்படுத்தல் மீதான எனது விளக்கவுரையைப் பார்க்கவும், இணைப்பைக் காண Dm -ஐக் கிளிக் செய்யவும் – இரண்டு சாட்சிகளின் உயிர்த்தெழுதல்: யோனாவின் மூன்றாவது அடையாளம்).

இயேசு தமது முன்னறிவிப்பைத் தொடர்ந்து ஒரு
வாக்குறுதியையும் அளித்தார். நீங்கள் துக்கப்படுவீர்கள், ஆனால் உங்கள் துக்கம் மகிழ்ச்சியாக மாறும். கர்த்தர் தமது வாக்குறுதியை, பிரசவத்தின் கடுமையான வலியால் அவதிப்படும் ஒரு பெண்ணின் மனதைத் தொடும் உருவகத்தின் மூலம் விளக்கினார் – இது தற்செயலாக அல்ல, வீழ்ச்சியின் சாபங்களில் ஒன்றாகும். அவளுடைய வலி அதிகரிக்கும்போது, துக்கத்திலிருந்து மகிழ்ச்சிக்கான மாற்றம் நெருங்குகிறது. ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும்போது, அவளுடைய நேரம் வந்துவிட்டதால் அவளுக்கு வலி ஏற்படுகிறது; ஆனால், ஒரு நொடியில், அவளுடைய குழந்தை பிறந்தவுடன், உலகில் ஒரு குழந்தை பிறந்த மகிழ்ச்சியால் அவள் அந்த வேதனையை மறந்துவிடுகிறாள். சாபத்தின் துன்பம் ஒரு புதிய வாழ்க்கையை உருவாக்குகிறது. உங்களுக்கும் அப்படியே: இப்பொழுது உங்கள் துக்கத்தின் காலம், ஆனால் நான் உங்களை மீண்டும் காண்பேன், நீங்கள் மகிழ்வீர்கள், உங்கள் மகிழ்ச்சியை யாரும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்களுடைய துக்கம் மகிழ்ச்சியாக மாறும். அந்நாளில் (அவருடைய

உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு) நீங்கள் இனி என்னிடம் எதையும் கேட்கமாட்டீர்கள் (ஏனென்றால் அவர்கள் மகிழ்வார்கள்). அப்போஸ்தலர்கள் அவருடைய தூதர்களாக இருப்பார்கள், மேலும் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான எதையும் பிதாவிடம் கேட்க அவர்களுக்கு உரிமை இருந்தது. என் நாமத்தில் உள்ள வார்த்தைகள், சீடர்கள் விரும்பியதையெல்லாம் பெறுவதற்கான ஒரு வெற்று காசோலை அல்ல. மாறாக, அந்த வார்த்தைகள், பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் குமாரனின் ஊழியத்துடன் அந்த வேண்டுகோள்களை இணைத்தன (யோவான் 16:20-23).

அதுவரை அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபித்ததில்லை. ஆனால் இப்போது அவருடைய உடனடி மரணம், உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரமேறுதல் ஆகியவற்றால், அவர்களால் கேட்கவும் பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியும். ஏனெனில் ரூவாக்குடைய வருகை, திருச்சபை யுகத்தின் தேவனுடைய புதிய திட்டத்தில் அவர்கள் பிரவேசிக்க உதவும் (எபிரேயர் Bp – கிருபையின் காலம் பற்றிய எனது விளக்கவுரையைப் பார்க்கவும்). மேலும், யெகோவா அவர்களுக்குள் கிரியை செய்வதால் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சி முழுமையடையும் (யோவான் 16:24).1466

அன்பு: பின்னர், உருவக மொழி மூலம் தமது போதனையின் தேவை விரைவில் முடிவுக்கு வரும் என்று இயேசு முன்னறிவித்தார். நான் உருவகமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தாலும், ஒரு காலம் வருகிறது, அப்போது நான் இனி இந்த வகையான மொழியைப் பயன்படுத்த மாட்டேன், ஆனால் என் பிதாவைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்வேன். நிகழ்வுகள் வெளிப்படும்போது அவருடைய வார்த்தைகளின் அர்த்தம் தெளிவாகும்; முக்கியமான தருணங்களில் அவருடைய வார்த்தைகள் நினைவுக்கு வரும் என்றும், அப்போஸ்தலர்கள் எவ்வாறு பதிலளிக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்திருப்பார்கள் என்றும் அவர் எதிர்பார்த்தார். அந்த நாளில் (அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு) நீங்கள் என் நாமத்தில் கேட்பீர்கள். நான் உங்கள் சார்பாக பிதாவிடம் கேட்பேன் என்று சொல்லவில்லை. இல்லை, நீங்கள் என்னை நேசித்து, நான் தேவனிடமிருந்து வந்தேன் என்று விசுவாசித்ததினாலேயே பிதாவே உங்களை நேசிக்கிறார். பின்னர், தமது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, தாம் மனிதகுலத்திற்கும்

யெகோவாவுக்கும் இடையில் ஒரு நிரந்தரப் பாலமாக இருப்பேன் என்று மேசியா வாக்குறுதி அளித்தார். அவர் மூலமாக, அவருடைய நாமத்தில், விசுவாசிகள் பிதாவை நேரடியாக அணுக முடியும். பின்னர் இயேசு தமது பூமிக்குரிய ஊழியத்தை ஒரே வாக்கியத்தில் சுருக்கமாகக் கூறினார்: நான் பிதாவிடமிருந்து வந்து உலகத்தில் பிரவேசித்தேன்; இப்பொழுது நான் உலகத்தை விட்டுப் பிதாவிடம் திரும்பிப் போகிறேன் (யோவான் 16:25-28).

பின்பு இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்கள் சொன்னார்கள்: இப்பொழுது நீர் தெளிவாகவும், உவமைகள் இல்லாமலும் பேசுகிறீர். நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறீர் என்பதையும், உம்மிடம் யாரும் கேள்விகள் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதையும் இப்பொழுது நாங்கள் காண்கிறோம். இது நீர் தேவனிடமிருந்து வந்தீர் என்று எங்களை நம்ப வைக்கிறது (யோவான் 16:29-30). தல்மிதிம்கள் இறுதியாக எளிமையான, குழந்தைத்தனமான விசுவாசத்தின் நிலைக்கு வந்துள்ளனர் (மத்தேயு 18:3 உடன் ஒப்பிடுக). ஆயினும்கூட, இயேசு அவர்களை அதில் திளைக்க அனுமதிக்காமல், உடனடியாக அதன் முரண்பாட்டின் மீது அவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கிறார்.

ஷாலோம்: அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் குழந்தைத்தனமான விசுவாசத்தில் உண்மையாக இருந்தபோதிலும், இயேசு அவர்களுடைய வரம்புகளை அவர்களை விட நன்கு அறிந்திருந்தார். “இப்பொழுது விசுவாசிக்கிறீர்களா?” என்று இயேசு பதிலளித்தார் (யோவான் 16:31). அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள், ஆனால் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகும், ஷாவுவோத் பண்டிகையில் ரூவாஹ் ஹ-கோதேஷ் வரும் வரையிலும் அது ஒரு முழுமையான விசுவாசமாகவோ அல்லது வலுவான விசுவாசமாகவோ இருக்கவில்லை (அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் AI – ஷாவுவோத் பண்டிகையில் ரூவாஹ் ஹ-கோதேஷ் வருகிறார்). அந்தத் தருணத்தில் உங்கள் விசுவாசம் வலுவாக இருப்பதாக நீங்கள் உறுதியாக உணர்கிறீர்கள். ஆனால், நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் சொந்த வீட்டிற்குச் சிதறடிக்கப்படும் காலம் வருகிறது, உண்மையில் அது வந்துவிட்டது (சகரியா 13:7). தங்கள் விசுவாசம், நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு இருந்தபோதிலும், தல்மிதிம்கள் விரைவில் படுதோல்வி அடைந்தனர். பின்னர், “நீங்கள்

என்னைத் தனியாக விட்டுவிடுவீர்கள்” என்ற மேசியாவின் தீர்க்கதரிசனம், அவர் கைது செய்யப்பட்டபோது அவர்கள் அனைவரும் அவரைக் கைவிட்டதாலும் (மத்தேயு 26:56), பேதுரு மறுதலித்ததாலும் (யோவான் 18:17, 25-26) நிறைவேறியது. ஆயினும், பிதா அவரைக் கைவிடவில்லை, “நான் தனியாக இல்லை, என் பிதா என்னுடனே இருக்கிறார்” (யோவான் 8:29; சங்கீதம் 23:4, 73:25-26). அந்த நேரம் வருகிறது என்று அவர் சொல்லியிருந்தார், உண்மையில் அது ஏற்கெனவே வந்துவிட்டது. அந்தத் தருணத்தில், யூதாஸால் திரட்டப்பட்ட கும்பல் ஏற்கெனவே தங்கள் அணிவகுப்பைத் தொடங்கியிருந்தது. விரைவில், அவர்கள் கெத்செமனேவைச் சூழ்ந்துகொள்வார்கள்.

நான் உங்களுக்கு இவைகளை (அதிகாரங்கள் 14-16) சொல்லியிருக்கிறேன், உங்களை நிலைநிறுத்துவதற்காக, என்னில் நீங்கள் சமாதானம் அடையும்படி. இவ்வுலகில் உங்களுக்குத் துன்பம் இருக்கும். பகைமையான உலகில் வாழ்வதன் குழப்பங்களுக்கு மத்தியிலும், நாம் அமைதியை அனுபவிக்கலாம். ஆயினும் இதுவும் நிபந்தனைக்குட்பட்டது. நாம் அதைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பவரின் வாழ்க்கை, ஒருவேளை முட்களைத் தவிர, பழமொழியில் சொல்லப்படும் ரோஜாத் தோட்டம் போன்றதல்ல. ஆயினும்கூட, இயேசு நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறார்: ஆனாலும் தைரியமாக இருங்கள்! அவர் உலகத்தை ஜெயித்திருக்கிறார் என்று நாம் விசுவாசிக்கத் தெரிந்துகொள்ளும்போது, சமாதானத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்” (யோவான் 16:31-33).

கெத்செமனே தோட்டத்திற்கு அவர் நடந்து சென்றதன் முடிவில், கிறிஸ்து தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களிடம், “நான் உங்களுக்கு வாக்குறுதி அளிக்கிறேன், இவ்வுலக வாழ்க்கை கடினமாக இருக்கப்போகிறது. ஆனாலும், நான் உலகத்தை ஜெயித்திருக்கிறேன். ஆயினும், என் வல்லமையால் நீங்கள் ஜெயங்களைவிட மேலானவர்களாய் இருக்க முடியும்” (ரோமர் 8:37) மகிழ்ச்சியுடன் நிலைத்திருப்பது எப்படி, அன்பில் வெற்றி பெறுவது எப்படி, சமாதானத்தில் வாழ்வது எப்படி என்பதை குரு அவர்களுக்குக் காட்டினார்.

உங்களிடமிருந்து பறிக்க முடியாத மகிழ்ச்சி உங்களிடம் உள்ளதா? தேவனுடைய அன்பில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை உள்ளதா? அவருடைய ஞானத்தில் நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் தங்கி, அவரிடம், “ஆண்டவரே, நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறீர், அதனால் நான் இனி உம்மை கேள்வி கேட்பதில்லை” என்று சொல்ல முடியுமா? வாழ்க்கை நொறுங்கி விழும்போது, மகிழ்ச்சி, அன்பு மற்றும் சமாதானம் ஆகிய குணங்கள் நம்மைத் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்துவதற்காக யெகோவா வழங்கும் பரிசுகளாகும். ஆனால், ஒரு நிரம்பிய வங்கிக் கணக்கைப் போல, நாம் அவற்றைப் பயன்படுத்தத் தவறினால், அவை நமக்கு எந்தப் பயனும் அளிக்காது. இந்தப் பரிசுகளுக்கு விசுவாசம் தேவை. தேவனுடைய வாக்குறுதிகளை நம்பத் தவறினால், அது மகிழ்ச்சியின்மைக்கும், அன்பில் தோல்விக்கும், நிலையற்ற சமாதானத்திற்கும் வழிவகுக்கும்.

மகிழ்ச்சியின்மை: தீமை மேலோங்கி, அது நிரந்தரமாகிவிடுமோ என்று நாம் கவலைப்படும்போது, நமக்கு மகிழ்ச்சி இல்லாமல் போகிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு சோதனையும் ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்கான வழியாக மாறும் என்று நாம் முன்பே அறிந்திருந்தால் என்ன செய்வது? நீங்கள் வாழும் உலகில், இழந்த ஒவ்வொரு வேலையும் ஒரு சிறந்த, அதிக சம்பளம் தரும் வேலைக்கு வழிவகுக்கிறது; ஒவ்வொரு நோயும் மேம்பட்ட ஆரோக்கியத்திற்கும் நீண்ட ஆயுளுக்கும் வழிவகுக்கிறது; ஒவ்வொரு நிதிப் பின்னடைவும் இறுதியில் அதிக சம்பளத்தில் முடிகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஒவ்வொரு சோதனையையும் நீங்கள் எப்படிக் கையாள்வீர்கள்? அச்சத்துடன் அல்லது ஒருவித எதிர்பார்ப்புடன்? துக்கத்துடன் அல்லது மகிழ்ச்சியுடன்?

நான் மேலே விவரித்த உலகம் வெளிப்படையாக இல்லை என்றாலும் – இந்த வாழ்க்கையில் நம்மை ஆரோக்கியமாகவும் செல்வந்தர்களாகவும் ஆக்குவதாக தேவன் வாக்குறுதி அளிக்கவில்லை – ஹாஷெம் அவர் தீமையை வென்றுவிட்டார் என்றும், வரவிருக்கும் வாழ்க்கையில் நாம் கற்பனை செய்வதை விட மிகப் பெரிய ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவோம் என்றும் ஹஷேம் வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். இந்தப் பூமியில் உள்ள துன்பம், பரலோகத்தில் பரிபூரண ஆரோக்கியத்திற்கும், எல்லையற்ற செல்வத்திற்கும், நித்திய ஜீவனுக்கும் வழிவகுக்கும். இந்தப்

பூமியில், துன்பத்திலிருந்து நாம் பெறும் ஆசீர்வாதம் நமது ஆத்துமாக்களுக்கான குணமளிப்பும், அதிகரித்த ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியமுமாகும். வித்தியாசம் விசுவாசம்தான்.

தோல்வியடையும் அன்பு: இயேசு போதித்த அன்பு தன்னலமற்றது. நாம் முதன்மையாக நமது சொந்தத் தேவைகளிலும் விருப்பங்களிலும் அக்கறை கொண்டிருந்தால், ஒருவரையொருவர் நேசிக்க வேண்டும் என்ற அவருடைய கட்டளைக்கு நம்மால் கீழ்ப்படிய முடியாது. பரலோகத்தில் திருமணம் குறித்த ஒரு அபத்தமான இறையியல் கேள்வியைக் கொண்டு சதுக்கேயர்கள் கிறிஸ்துவைச் சிக்க வைக்க முயன்றபோது, அவர் தமது பதிலால் அவர்களைத் திகைக்க வைத்தார். உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு திருமணம் வழக்கொழிந்துவிடும் (Ja – உயிர்த்தெழுதலில் அவள் யாருடைய மனைவியாக இருப்பாள்? என்பதைக் காண்க). பரலோகத்தில், அங்கு வாழும் அனைவருக்குள்ளும் நெருக்கமான, தன்னலமற்ற, அக்கறையுள்ள அன்பு பகிரப்படும். ஆனால், இங்கே பூமியில், ஒரே ஒரு நபருடன் அந்த வகையான காதல் உறவைப் பேணுவதற்கே நாம் போராடுகிறோம்! தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்காக ஒருவரையொருவர் கையாளுபவர்களால் எத்தனை திருமணங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன? தங்கள் துணை தங்களைக் கவனித்துக்கொள்வார் என்று அவர்கள் நம்பாததால், தாங்கள் விரும்புவதைப் பெறுவதற்காக, கையாளுதல், கட்டுப்படுத்துதல், முகம் சுளித்தல், கத்துதல், பழி சுமத்துதல் என எது பலனளிக்குமோ அதையெல்லாம் அவர்கள் கையாளுகிறார்கள்.

உண்மையை ஒப்புக்கொள்வோம். மற்றவர்கள் நமது அன்பைத் திருப்பித் தருவார்கள் என்று நாம் நம்பாததால்தான் அவர்களை நாம் நேசிப்பதில்லை. நாம் நம்மைக் கவனித்துக் கொள்ளவில்லை என்றால், வேறு யாரும்… கடவுள் கூட… நம்மைக் கவனித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற தவறான எண்ணத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். ஆகையால், நாம் மற்றவர்களின் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதால், கர்த்தரை நம்புவதற்குப் பதிலாக, நம்முடைய பெரும்பாலான ஆற்றலை நம்மை நாமே கவனித்துக்கொள்வதிலேயே செலவிடுகிறோம். எல்லாம் நம்பிக்கையைச் சார்ந்தே இருக்கிறது. நம்மைக் கவனித்துக்கொள்ளும்படி யெகோவாவை நம்பத் தவறும்போது, ஒருவரையொருவர் நேசியுங்கள் (யோவான் 15:17)

என்ற அவருடைய மிக அடிப்படையான கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியத் தவறுகிறோம்.

நிலையற்ற சமாதானம்: மேசியா தமது சமாதானத்தை உலகின் துன்பத்துடன் ஒப்பிட்டார் (16:33). இயேசுவின் சமாதானத்தைக் கொண்டிருப்பது என்பது முழுமையான மற்றும் நிறைவான வாழ்க்கையைக் கொண்டிருப்பதாகும். கர்த்தருடன் இருக்கும் இந்தச் சமாதானம் நிச்சயமாக உலகத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்தலையும் துன்புறுத்தலையும் ஏற்படுத்தும்; இருப்பினும், இந்த உபத்திரவம் இறுதியில் பெரும் ஆசீர்வாதத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

யெகோவாவின் கிருபையின் ஒரு துணை விளைவாக இந்தச் சமாதானம் நமக்குக் கிடைத்தாலும், உள் சமாதானத்தை அனுபவிக்கும் நமது திறன், அவருடைய சர்வ வல்லமையுள்ள பராமரிப்பு மற்றும் மாறாத நன்மையின் மீதான நமது விசுவாசம்/நம்பிக்கை/விசுவாசத்தை முழுமையாகச் சார்ந்துள்ளது. இயேசு துன்பத்தை வாக்குறுதியளித்துள்ளார். ஆனால் உலகின் வெற்றிகள் குறுகிய காலமே நீடிக்கும் என்றும் அவர் வாக்குறுதியளித்துள்ளார். அவர் உலகத்தை வென்றுவிட்டார்; எனவே, கடவுள் இறுதியில் வெற்றி பெறுவார் என்ற உறுதியுடன் நாம் குறுகிய காலத் துன்பங்களைச் சகித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், மீண்டும், அதற்கு நம்பிக்கை தேவை.¹⁴⁶⁷